

๗ ๓๖.๓๖
๑. ๒๓.๑๕
ร.๑

แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง

ปริญญาานิพนธ์

ของ

ว่าที่ร้อยตรีประเชิญ รอดบ้านเกาะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

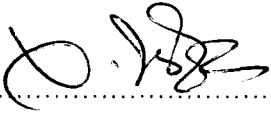
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

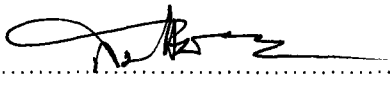
กุมภาพันธ์ 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

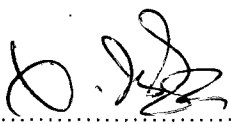
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

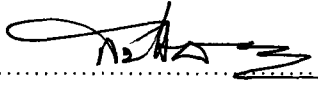
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

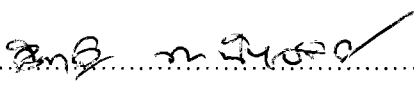

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์สุทธิ พานิชเจริญนาม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรระนัย อาจารย์สุทธิ พานิชเจริญนาม กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มีผลทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำชัย เลวัลย์ และอาจารย์กมล ตันกิมหงษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

นอกจากนี้ขอขอบคุณ คุณปรารภ วิทยารมณีย์ อาจารย์วีระ กาญจนะรังสิตา และ อาจารย์สุรรัตน์ รอดบ้านเกาะ ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

อนึ่งคุณประโยชน์ที่พึงได้จากปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรีประเชิญ รอดบ้านเกาะ ✓

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของแรงจูงใจ.....	5
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	6
ประเภทของแรงจูงใจ.....	8
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	10
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	12
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	15
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	15
งานวิจัยในประเทศไทย.....	18
สรุป.....	20
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	21
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	21
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	22
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	22

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	24
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	31
บทย่อ.....	31
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	31
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	31
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	32
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	32
อภิปรายผล.....	33
ข้อเสนอแนะ.....	35
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	36
บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	41
ประวัติของผู้วิจัย.....	49

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	25
2 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นด้านสุขภาพและอนามัย.....	26
3 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นด้านรายได้และผลประโยชน์.....	27
4 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ.....	28
5 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....	29
6 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต.....	30

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

ทฤษฎีลำดับชั้นแรงจูงใจของมาสโลว์..... 7

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่มีบทบาทความสำคัญมากต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เพราะการพลศึกษาการกีฬานั้น จะช่วยพัฒนาประชากรทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำคนให้เป็นคน” การพลศึกษาการกีฬานั้น เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน โดยมุ่งสร้างเสริมคุณภาพของพลเมืองให้มีบุคลิกภาพ มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์สามารถดำเนินชีวิตทำประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างผาสุก ซึ่งนับว่ามีคุณประโยชน์ต่อร่างกายส่วนรวมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะเป็นกีฬาที่ส่งเสริมออกกำลังกาย ผู้เล่นกีฬาเซปักตะกร้อสามารถออกกำลังกายได้ครบเกือบทุกส่วน และจากพื้นฐานทางวัฒนธรรมของคนไทยจะเอื้ออำนวยต่อการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อมากด้วย ทั้งนี้เพราะคนไทยชอบใช้ศีรษะ เท้า เข่า ศอก ในศิลปะการต่อสู้ที่เรียกว่า “มวยไทย” ดังนั้นเมื่อเล่น เซปักตะกร้อจึงมักจะเล่นได้ดี อีกทั้งนิสัยของคนไทยชอบร่วมมือร่วมใจกันในกิจกรรมต่าง ๆ จึงทำให้กีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนั้นเซปักตะกร้อยังเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชนชาติไทย คือเริ่มตั้งแต่ลูกตะกร้อที่นำมาเล่นกันนั้น จะต้องมีการทำขึ้นมาโดยนำหวายมาสานเป็นซี่เล็ก ๆ ให้เท่ากัน แล้วนำมาสานให้เป็นลูกกลม ๆ ซึ่งต้องอาศัยศิลปะในการจักสานเป็นอย่างมากจึงจะได้ลูกตะกร้อมาเตะกันซึ่งเป็นการแสดงถึงการประณีตในการทำงาน เพียรพยายามในการทำงาน นับว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของไทยไม่ว่าเราจะเดินทางไปในสถานที่ใดในเวลาเย็นต้องพบเห็นการตั้งวงเล่นกีฬาเซปักตะกร้อทั่วไป เพราะเป็นกีฬาที่ให้ความสนุกสนานผ่อนคลายความตึงเครียด และยังส่งเสริมสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจกันอย่างดี ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้เล่นจะได้รับ กล่าวคือ กีฬาเซปักตะกร้อ (สมชาย ยิ้มน้อย. 2535 : 43)

กีฬาเซปักตะกร้อเล่นได้ไม่จำกัดสถานที่ทั้งในร่มและกลางแจ้งจะเป็นสนามหญ้าสนามคอนกรีต พื้นกระดาน หรือพื้นทรายก็ได้ทั้งสิ้น ไม่จำกัดเวลา เหมาะสมทุกเพศทุกวัย เป็นกีฬาที่ประหยัด และยังฝึกให้เกิดความคล่องแคล่วว่องไว

ในการปัจจุบันกีฬาเซปักตะกร้อกำลังเป็นที่นิยมในผู้หญิงทุกวัย เป็นที่น่าสังเกตว่าได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อหญิงขึ้นตามสนามแข่งขันต่างๆ เช่น ของสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ของกรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย การแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ การแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร การแข่งขันเซปักตะกร้อหญิงชิงแชมป์แห่งประเทศไทยครั้งที่ 1 และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ที่ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

การจัดการศึกษาของประเทศไทยเราก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้หญิงได้เข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและได้เล่นกีฬามากขึ้น ซึ่งสามารถสังเกตได้จากหลักสูตรวิชาพลศึกษาในทุกๆ ระดับ ได้บรรจุไว้อย่างมากมายและเปิดโอกาสให้นักเรียนทั้งชายและหญิงได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาได้เท่าๆกัน หรือสังเกตได้จากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 และ 2 ในแผนแรกนั้นเป็นแผนที่พัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่อยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เล่นกีฬาเป็นและดูกีฬาเป็น มีสมรรถภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์แข็งแรงและทำให้เกิดคุณธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็น นักกีฬา (แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2535 – 2539 และ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540 – 2544)

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของกีฬาเซปักตะกร้อว่าสามารถทำให้นักเรียน นักศึกษาได้รับประโยชน์อย่างมากมาย เช่น เป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายทำให้มีร่างกายแข็งแรง มีรูปร่างที่ดี ทำให้มีความอดทน และช่วยให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ช่วยให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและอยู่ร่วมในสังคมได้ด้วยดี (กรมวิชาการ. 2533 : 1 – 2) และได้บรรจุกีฬาเซปักตะกร้อเข้าไปในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ตอนปลาย พ.ศ. 2525 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในกลุ่มวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกเสรี (กรมวิชาการ. 2535 : 304) และสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ร่วมมือกับกรมพลศึกษาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยการบรรจุกีฬาเซปักตะกร้อเข้าไปในการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษาและในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย (กรมพลศึกษา. 2525 : 174)

สำหรับการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาต้องมีความแข็งแรง อดทน และคล่องแคล่ว ว่องไว ของร่างกายเป็นพื้นฐานสำคัญและเพื่อให้ประสิทธิภาพสูงสุดในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ นักกีฬาเซปักตะกร้อจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อม อย่างหนักและยาวนานเพื่อให้มี

ความสมบูรณ์ของร่างกายอย่างเต็มที่ ความขยัน ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม ความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้นผู้ที่ตัดสินใจเล่นกีฬาเซปักคตะกร้อ ต้องมีแรง จูงใจมีความต้องการหรือมีความรักในกีฬาอย่างมาก จึงจะประสบผลสำเร็จได้ตามที่มุ่งหวัง ซึ่ง สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2529 : 10) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้ให้นักกีฬาคนใด คนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรงโดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจและการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม

แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังความสามารถในการฝึกซ้อม เพื่อให้ได้ชัยชนะจากการแข่งขันในแต่ละครั้ง ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวอาจเกิดจากแรงจูงใจหลายๆ ด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดมีความสนใจที่ศึกษาถึงแรงจูงใจที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงตัดสินใจ เลือกเล่นกีฬาเซปักคตะกร้อ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบผลการศึกษาที่สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดบริหารและพัฒนาการกีฬาเซปักคตะกร้อนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักคตะกร้อของนักกีฬาหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาเซปักคตะกร้อ
2. เป็นแนวทางให้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานเพื่อส่งเสริมการกีฬาเซปักคตะกร้อหญิงต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักคตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักคตะกร้อ แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่ง

ประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง

2.2 ตัวแปรตามคือ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้น ๆ กระทำสิ่งหนึ่ง สิ่งใด หรือแสดงพฤติกรรมออกมา

เซปักตะกร้อ หมายถึง กีฬาที่เล่นด้วยลูกตะกร้อซึ่งทำมาจากหวายหรือพลาสติก การเล่นประกอบด้วยผู้เล่น 2 ทีม ทีมละ 3 คน โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ศีรษะ หน้าผาก เท้า เป็นต้น ยกเว้นมือหรือแขน เพื่อบังคับลูกตะกร้อให้ข้ามตาข่าย

นักกีฬาหญิง หมายถึง นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจหลากหลาย ผู้วิจัยได้จัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ของการศึกษาดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจ

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศไทย

ความหมายของแรงจูงใจ

เบิร์ต และคริป (Bird and Crip/1986) ได้ให้ความนิยามของคำนี้ว่าเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์หรือสัตว์เกิดการกระทำที่เพียรพยายามอย่างมาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

กลูเอ็ค (Glueck. 1982) ได้ให้ความหมายว่า เป็นสภาวะภายในของบุคคล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรมทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตน

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น (อารี พันธมณี. 2534 : 95)

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจ และมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 120)

จากความหมายของแรงจูงใจ ที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้พอจะสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง และเราสามารถจะใช้คำได้อีกหลาย ๆ คำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่า แรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามที่กล่าวมานี้เป็นคำที่มากกระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้นๆ มาเมื่อได้รับสิ่งที่สนองความต้องการแล้วจะหยุดพฤติกรรมนั้นๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา (ลักขณา สรีวิวัฒน์. 2530 : 135)

การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรม ,

ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์และดังได้กล่าวแล้วว่าแหล่งที่มาของแรงจูงใจมา 4 แหล่งคือ มาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎีเพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่และจริง ๆ แล้วก็ไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้าน ของแรงจูงใจด้านอย่างครอบคลุมจึงต้องอาศัยการมองในหลาย ๆ แง่มุม ไว้พอสรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูงมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการที่จะได้รับรักและรักผู้อื่น (Belongingness and Love Needs) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (Esteem Needs From Oneself and Others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self actualized needs) แรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ/

ความต้องการ ขั้นสูง	ลำดับ 5 ความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self actualized needs)
	ลำดับ 4 ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (Esteem needs from oneself and others)
ความต้องการ ขั้นต่ำ	ลำดับ 3 ความต้องการเป็นเจ้าของ ความต้องการที่จะได้รับรักและรักผู้อื่น (Belongingness and love needs)
	ลำดับ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs)
	ลำดับ 1 ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological needs)

ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ ความต้องการพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนอง เป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่เพียงพอ มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่น ๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่น ๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ ความต้องการเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งอื่น ๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ ความต้องการเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่าคุณมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหารห่วยใยและก็ต้องห่วยใยอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ ความต้องการเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติมีหน้ามีตามีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ ความต้องการเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพฤติกปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายในชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งนั้น (Maslow. 1970 : 35-40)

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้นแรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการหรือความโน้มเอียงที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดหมายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามทฤษฎีต่าง ๆ คือ

สุชา จันทน์เอม (2527 : 101-110) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นทางธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัด

ระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเราคือ จากความ
 มากน้อยของการกระทำ การเลือกการกระทำ การได้ตอบสิ่งที่ขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Physiological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่า
 แรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยาเพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ
 จึงทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการ
 ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation)
 แรงจูงใจนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของแต่ละบุคคล และ
 จุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อ
 แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา, ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของ
 บุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็กจาก
 ผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการ
 ช่วยเหลือตัวเองตามวัยจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการ ความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกหัดให้
 บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคล
 ปฏิบัติตนเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือของตนเอง (self-esteem Motivation) เป็น
 แรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการ
 ได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือของตนเอง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2530 : 236) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจ ไว้ดังนี้

1. ถ้าแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีติดตัวมา
 แต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความหิว
 ความกระหาย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นทีหลัง จากการ
 เรียนรู้ทางสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับทางสังคม ฯลฯ

2. ถ้าแบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรมแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึงการที่บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะกระทำด้วยความเต็มใจเชื่อกันว่าถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจประเภทนี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึงสภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอกจึงทำให้มองเห็นจุดหมายพฤติกรรมของบุคคล

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารีย์ พันธมณี. (2534 : 192-196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำ พฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ, แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำ พฤติกรรมความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกันเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคม

ย่อมจะ ส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่นต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตน ไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้ง แม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ละขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่ง โดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเอง จะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่ามันประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

✓ แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

✓ แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาให้แต่ละคนต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการ ดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น

✓ เทเวศร์ พิริยะพจนท์ (2528:147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534:44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534 : 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้

2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุด และดีที่สุด

3. ควรจะเพิ่มความลดความตื่นเต้น และความฮึกโหมในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิและการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกสอนควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมี มโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือ ประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อม และการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อ ว่า ได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบการเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบ ประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อ นักกีฬาโดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และ ปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็น ที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและ ประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดู และความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีคู่มือฝึกซ้อมจะให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายาม มากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การสร้างความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและ อารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
 การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อม นั้นย่อมเป็นเหตุที่สำคัญ

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532:51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกันความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้ตนเองมีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะแยกความอยากหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534:76-77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬากิจการจิตสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลในเด็กเล็ก

2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเอง และเกิดความรู้สึกสำเร็จ

3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูด และท่าทาง และควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือกัน เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายามมีการประเมินมีการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสุขสนาน ทำให้นักกีฬาที่ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ

6. การทำให้เกิดความสุขสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำทลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982:10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาและลานและนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับทีมมหาวิทยาลัยนักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะกีฬาที่มีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ

ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะนักกีฬาที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของ นักกีฬา การเข้าร่วมแข่งขันและพลังแรงจูงใจคะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอ ๆ คือ ความกลัว /

เออลี่ (Early. 1987:93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับการปรับความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่ใช่นักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่านักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกันขอแนะนำเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

เรวลินส์ (Rawlins. 1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลที่น่าพอใจในการแข่งขันกีฬาเยาวชนที่มีต่ออิทธิพลภายในต่อบุคคลและปัจจัยกลไกทางสังคม เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ของผลเชิงบวก (ความสนุกสนาน) และผลเชิงลบ (ความโกรธ, ความเครียด) ซึ่งนักกีฬาเยาวชนได้

ประสบหรือรู้สึก โดยศึกษาจากเยาวชนชายจำนวน 107 คน และหญิงจำนวน 100 คน (ทั้งหมดนี้ อายุระหว่าง 9-13 ปี) จากการวิจัยพบว่า เยาวชนชายและหญิงมีความสนุกสนานในการเล่นกีฬา มาก โดยเกิดแรงจูงใจภายในที่อยู่ระดับสูง และแรงกดดันจากพ่อแม่มีน้อย (เยาวชนชายและหญิง คาดหวังใน ระดับต่ำ) ส่วนความเครียดที่มีแนวโน้มเกิดจากการแข่งขันสูงและเกิดความเชื่อมั่น ในตนเอง

ไวท์ (White. 1990:155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของ การศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วม เล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านการกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทาง สังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับ การพัฒนาทางการกีฬา

ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคล และการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ ความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระดับสูงทั้งนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์กรประกอบ ของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทาง สังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์กรประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่าง สูงเขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จ ในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991:1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตที่แสดงออกมาในขอบเขตของกิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลใจสภาพ ความเป็นจริงของตนเองและควมมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของ เดซีและไรอัน

(Deci and Ryan, 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมโยงแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือการวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ คือมีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน

ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อยคือ แรงจูงใจภายในความสามารถความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของตัวแปรในการเข้าร่วมและสภาพจิตใจที่แสดงออกมา แรงจูงใจในการเข้าร่วม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวาพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ ยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาเสนอ ให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (Mitchell, 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียนการศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายในนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถในการรับรู้ของตนเองแรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น

ผลการศึกษพบว่าระดับแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ที่เจิร์ดส์มา (Tjeerdsma, 1994 : 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษาจุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขาและความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย

ผลการศึกษาพบว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจกระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกันการกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกและความสามารถทางกีฬา วอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะนำแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะนำแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่ว ๆ ไปของวิชาพลศึกษาการจัดบรรยายโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

งานวิจัยในประเทศไทย

สามารถชาย จอมวิญญา (2527 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลางกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู 137 คนและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 138 คน รวมทั้งสิ้น 275 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุจูงใจที่ผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า เหตุจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความรักความถนัดและความสนใจต่อสาขาวิชาพลศึกษา ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านความจำเป็นบางประการ

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน นักกีฬาหญิง 148 คน และเป็น นักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยคือ รายได้และประโยชน์เกื้อกูลและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

दनัย ยานหอม (2538:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิงพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

3. นักกีฬาคนน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้านคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุรีย พันธ์รักษ์ (2541. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

สรุป

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จึงเป็นพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ดั่งามต่อตัวเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ;

บทที่ 3

วิธีดำเนินการการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อหญิงจัดโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงและผู้ฝึกสอน นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ตามทฤษฎีมาสโลว์ ดังนี้
 1. ด้านสุขภาพอนามัย
 2. ด้านรายได้และผลประโยชน์
 3. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
 4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
 5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไข และปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามจากข้อ 3 ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นำชัย เลวลีย์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 - อาจารย์ พิษิต เมืองนาโพธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 - นายกมล ดันกิมหงษ์ ประจำสำนักงานการกีฬา กรมพลศึกษา และผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทย
5. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค โดยนำแบบทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ความเชื่อมั่น .92

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามจากนักกีฬาที่เข้าแข่งขัน ในรายการดังต่อไปนี้ การแข่งขันที่สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยจัดขึ้นจำนวน 110 คน จากการกีฬาแห่งประเทศไทย 50 คน จากกรมพลศึกษา 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองและผู้ช่วย
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเป็นรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยจำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย 50 คน กรมพลศึกษา 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และได้นำผลของแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง หาค่าร้อยละ

ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม น้ำหนัก ส่วนสูง อายุ

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	\bar{X}	S. D.
น้ำหนัก	50.6	6.39
ส่วนสูง	160.1	20.22
อายุ	18.9	2.65

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีน้ำหนักเฉลี่ย 50.6 กิโลกรัม และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.39 มีส่วนสูงเฉลี่ย 160.1 เซนติเมตร และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.22 มีอายุเฉลี่ย 18.9 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.65

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของ
นักกีฬาหญิงในด้านต่างๆ

ตาราง 2 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็น ด้านสุขภาพและอนามัย

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ	น้อยที่สุด ร้อยละ
1. ทำให้มีร่างกายแข็งแรง	73.6	24.0	2.4	0	0
2. ทำให้มีจิตใจ อารมณ์ที่ดี	73.2	23.6	3.2	0	0
3. ทำให้ไม่เกิดโรคภัยไข้เจ็บ	70.8	21.2	8.0	0	0
4. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มี ความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	63.6	33.2	3.2	0	0
5. รับประทานอาหารได้มากขึ้น	54.4	23.2	22.4	0	0
6. อยากมีรูปร่างที่สมส่วนสวยงาม	56.4	23.6	20.0	0	0
รวม	65.2	24.8	10.0	0	0

จากตาราง 2 แสดงว่าแบบสอบถามด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของ
นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในข้อ ทำให้มีร่างกายแข็งแรง มีค่าร้อยละ 73.6 ทำให้มีจิตใจ อารมณ์
ที่ดี มีค่าร้อยละ 73.2 ทำให้ไม่เกิดโรคภัยไข้เจ็บ มีค่าร้อยละ 70.8 ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ
ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ มีค่าร้อยละ 63.6 รับประทานอาหารได้มากขึ้น มีค่าร้อยละ
54.4 และอยากมีรูปร่างที่สมส่วนสวยงาม มีค่าร้อยละ 56.4 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงด้านสุขภาพและ
อนามัย มีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็น ด้านรายได้และผลประโยชน์

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ	น้อยที่สุด ร้อยละ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	24.4	46.0	26.4	2.0	1.2
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็น รางวัลตอบแทน	9.2	32.4	50.0	6.4	2.0
3. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว	13.6	36.8	40.8	6.8	2.0
4. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมกับการ ไปแข่งขัน	33.2	44.4	18.8	1.2	2.4
5. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวาง ขึ้น	43.2	41.2	13.6	2.0	0
6. มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากสังคม	25.6	47.6	24.4	2.4	0
รวม	24.8	41.2	24.2	3.6	1.2

จากตาราง 3 แสดงว่าแบบสอบถามด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น มีค่าร้อยละ 43.2 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าร้อยละ 46.0 มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน มีค่าร้อยละ 44.4 และ มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากสังคมมีค่าร้อยละ 47.6 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน มีค่าร้อยละ 50.0 มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว มีค่าร้อยละ 40.8 มีค่าความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ด้านรายได้และผลประโยชน์มีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็น ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ	น้อยที่สุด ร้อยละ
1. รักและสนใจเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ	43.6	39.2	12.4	3.2	1.6
2. ชอบดูการแข่งขันเซปักตะกร้อ	24.4	52.0	23.6	0	0
3. มีความถนัดในการเล่นเซปักตะกร้อ ตั้งแต่เด็ก	12.4	23.2	48.8	12.4	3.2
4. เล่นกีฬาเซปักตะกร้อได้ดีกว่ากีฬา ชนิดอื่น	17.6	23.6	41.2	12.4	5.2
5. ฝึกซ้อมเซปักตะกร้อเป็นประจำ สัปดาห์ละ 4 - 5 ครั้ง	34.8	31.2	20.8	6.8	6.4
6. ต้องการเก่งเหมือนนักกีฬา เซปักตะกร้อที่ประสบผลสำเร็จ	50.4	26.8	17.6	2.0	3.2
รวม	30.4	32.8	27.6	6.0	3.2

จากตาราง 4 แสดงว่าแบบสอบถามด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในด้านรักและสนใจเล่นกีฬาเซปักกร้อ มีค่าร้อยละ 43.6 ด้าน ฝึกซ้อมเซปักตะกร้อเป็นประจำ สัปดาห์ละ 4 - 5 ครั้ง มีค่าร้อยละ 34.8 และต้องการเก่งเหมือนนักกีฬาเซปักตะกร้อที่ประสบผลสำเร็จ มีค่าร้อยละ 50.4 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ชอบดูการแข่งขันเซปักตะกร้อ มีค่าร้อยละ 52.0 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก มีความถนัดในการเล่นเซปักตะกร้อตั้งแต่เด็ก มีค่าร้อยละ 48.8 และเล่นกีฬาเซปักตะกร้อได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น 41.2 มีค่าความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นด้านเกียรติยศชื่อเสียง

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ	น้อยที่สุด ร้อยละ
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	31.2	45.2	20.0	2.4	1.2
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	41.2	26.4	28.8	2.4	1.2
3. ต้องการทำให้ชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	43.6	36.4	18.0	0	2.0
4. ต้องการเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติ	38.8	27.6	31.2	0	2.4
5. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย	10.0	37.6	36.0	11.2	5.2
6. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	24.4	44.4	26.4	3.6	1.2
รวม	31.6	36.4	26.8	3.2	2.0

จากตาราง 5 แสดงว่าแบบสอบถามด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เซปักตะกร้อหญิงในข้อมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง มีค่าร้อยละ 41.2 ต้องการทำให้ชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติมีค่าร้อยละ 43.6 และต้องการเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติ มีค่าร้อยละ 38.8 มีค่าความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ มีค่าร้อยละ 45.2 มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่ายมีค่าร้อยละ 37.6 และข้อ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย มีค่าร้อยละ 44.4 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็น ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ	น้อยที่สุด ร้อยละ
1. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม ด้านการทำงาน	38.0	48.8	11.2	2.0	0
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนใน ระดับที่สูงขึ้น	23.2	48.8	26.8	1.2	0
3. ต้องการมีโอกาสทำงาน	39.2	28.8	30.8	1.2	0
4. ต้องการให้มีสถานภาพด้าน การเงินดีขึ้น	33.2	46.8	18.8	1.2	0
5. ต้องการมีโอกาสได้ทำงานใน ตำแหน่งที่มีรายได้ดี	27.6	50.4	20.8	1.2	0
6. ต้องการมีความมั่นคงทาง ครอบครัว	35.6	47.6	15.6	1.2	0
รวม	32.8	48.2	20.8	1.2	0

จากตาราง 6 แสดงว่าแบบสอบถามด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง ต้องการมีโอกาสทำงาน มีค่าร้อยละ 39.2 มีค่าความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริมด้านการทำงาน มีค่าร้อยละ 48.8 เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น มีค่าร้อยละ 48.8 ต้องการให้มีสถานภาพด้านการเงินดีขึ้น มีค่าร้อยละ 46.8 ต้องการมีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี มีค่าร้อยละ 50.4 และต้องการมีความมั่นคงทางครอบครัวมีค่าร้อยละ 47.6 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อหญิงด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงที่จัดโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่า \bar{X} และ SD

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง หาค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีน้ำหนักเฉลี่ย 50.6 กิโลกรัม และมีสวนสูงเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.39 มีสวนสูงเฉลี่ย 160.1 เซนติเมตร และมีสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.22 มีอายุเฉลี่ย 18.9 ปี และมีสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.65

2. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับแรงจูงใจการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง ทำให้มีร่างกายแข็งแรง มีค่าร้อยละ 73.6 ทำให้มีจิตใจ อารมณ์ที่ดี มีค่าร้อยละ 73.2 ทำให้ไม่เกิดโรคภัยไข้เจ็บ มีค่าร้อยละ 70.8 ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ มีค่าร้อยละ 63.6 รับประทานอาหารได้มากขึ้น มีค่าร้อยละ 54.4 และอยากมีรูปร่างที่สมส่วนสวยงาม มีค่าร้อยละ 56.4 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงด้านสุขภาพและอนามัย มีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น มีค่าร้อยละ 43.2 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าร้อยละ 46.0 มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน มีค่าร้อยละ 44.4 และข้อ มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากสังคมมีค่าร้อยละ 47.6 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก ส่วน ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน มีค่าร้อยละ 50.0 ข้อ มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว มีค่าร้อยละ 40.8 มีค่าความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ด้านรายได้และผลประโยชน์มีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงในด้านรักและสนใจเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าร้อยละ 43.6 ด้านฝึกซ้อมเซปักตะกร้อเป็นประจำ สัปดาห์ละ 4 - 5 ครั้ง มีค่าร้อยละ 34.8 และต้องการเก่งเหมือน นักกีฬาเซปักตะกร้อที่ประสบผลสำเร็จ มีค่าร้อยละ 50.4 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ชอบดูการแข่งขันเซปักตะกร้อ มีค่าร้อยละ 52.0 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก มีความถนัดในการเล่นเซปักตะกร้อตั้งแต่เด็ก มีค่าร้อยละ 48.8 และเล่นกีฬาเซปักตะกร้อได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น

มีค่าร้อยละ 41.2 มีค่าความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง มีค่าร้อยละ 41.2 ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติมีค่าร้อยละ 43.6 และต้องการเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติ มีค่าร้อยละ 38.8 มีค่าความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ มีค่าร้อยละ 45.2 โอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่ายมีค่าร้อยละ 37.6 และต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย มีค่าร้อยละ 44.4 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง ต้องการมีโอกาสทำงาน มีค่าร้อยละ 39.2 มีค่าความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริมด้านการงาน มีค่าร้อยละ 48.8 เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น มีค่าร้อยละ 48.8 ต้องการให้มีสถานภาพด้านการเงินดีขึ้น มีค่าร้อยละ 46.8 ต้องการมีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี มีค่าร้อยละ 50.4 และต้องการมีความมั่นคงทางครอบครัวมีค่าร้อยละ 47.6 มีค่าความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง พบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงส่วนใหญ่มีน้ำหนักเฉลี่ย 50.6 กิโลกรัม และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.39 มีส่วนสูงเฉลี่ย 160.1 เซนติเมตร และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.22 มีอายุเฉลี่ย 18.9 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.65

2. ผลการศึกษานักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงทั้งหมด ปรากฏว่ามีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านคือ ด้านสุขภาพและอนามัย มีค่าร้อยละ 65.2 และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับ

มาก และมีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าร้อยละ 41.2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าร้อยละ 32.8 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงค่าร้อยละ 36.4 และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตมีค่าร้อยละ 48.2

ด้านสุขภาพและอนามัย นักกีฬาเซปักตะกร้อมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งมากกว่าแรงจูงใจด้านอื่นๆ แสดงให้เห็นว่านักกีฬาเซปักตะกร้อส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ซึ่งจะเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นเหตุให้เลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ คือ ต้องการทำให้มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพอนามัยและความแข็งแรงของร่างกายเป็นสำคัญ ดังงานวิจัยของ พิชัย ผิวงาม (2533) และदनัย ยาทอม (2538) ที่พบว่าเมื่อนักกีฬามีสมรรถภาพและสุขภาพที่สมบูรณ์ก็จะทำให้ร่างกายมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดี ด้วยการฝึกทักษะทางด้านกีฬาเป็นพื้นฐานของร่างกายเป็นสำคัญ ดังนั้น แรงจูงใจทางด้านสุขภาพอนามัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จได้และยังสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow, 1970 : 35-40) กล่าวว่า แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนอง เป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหาร มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่ม และมีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์

ด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์นี้อยู่ในระดับมาก และตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจมากที่สุดคือ มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น และรองลงมาคือ มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541) ที่พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้จะได้รับจากผู้ปกครอง อีกอย่างหนึ่งก็ต้องการรู้จักคนในสังคมให้กว้างขวางขึ้นดังนั้นแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์จึงเป็นแรงจูงใจในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านนี้อยู่ในระดับ มาก และตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจมากที่สุดคือ ต้องการเก่งเหมือนนักกีฬาตะกร้อที่ประสบผลสำเร็จ และรองลงมาคือ รักและสนใจกีฬาเซปักตะกร้อ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1970 : 35-40) ที่ว่า แรงจูงใจที่อยากเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่ามีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครูโรงเรียน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหาร ห่วงใยและก็ต้องการห่วงใยอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน เป็นต้น

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านนี้อยู่ในระดับ มาก และ

ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจมากที่สุดคือต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพชรรัตน์ หิรัญชาติ (2530) ที่พบว่า นักกีฬาอยากได้รับการยอมรับจากผู้อื่นและเป็นผู้มีเกียรติในสังคมและมีชื่อเสียงเป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่รวมในสังคมที่ปรารถนาจะให้มีการยอมรับยกย่องสรรเสริญเป็นความต้องการที่มีอยู่แล้วในตัวมนุษย์ในสังคมทั่วไป และยังสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35-40) ทฤษฎีแรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติมีหน้ามีตามีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง เป็นต้น

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตด้านนี้อยู่ในระดับมาก และตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจมากที่สุดคือ ต้องการมีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี และรองลงมาคือ เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเรียนหนังสืออยู่ในระดับมัธยมและอุดมศึกษาหรือจบการศึกษาแล้วยังไม่มีการทำงานหรือที่จะศึกษาต่อ จึงมีแรงจูงใจในด้านนี้อยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย ยานหอม (2538) และ สุรีย์ พันธรักษ์ (2541) ที่พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา และยังไม่ประกอบอาชีพเลยยังไม่มีการได้เป็นของตนเองจึงมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬาเซปักคตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจต่อกีฬาเซปักคตะกร้อให้มากขึ้น และควรมีมากกว่าด้านอื่นๆ เพราะแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะเป็นแรงผลักดันที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ มากกว่าสิ่งอื่น ๆ
2. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเซปักคตะกร้อและกีฬาชนิดอื่น ๆ เพื่อการออกกำลังกาย จนทำให้เป็นผู้มีทักษะกีฬาที่ดีต่อไป
3. ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเซปักคตะกร้อ ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ชาย และ หญิง ที่ทำให้ตัดสินใจเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ
2. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไอเดียนสโตร์, 2530.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์,
2532.
- दनัย ยานหอม. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง. ปรินญาณินพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา .
เทเวศร์ พิริยะพณท์. หลักการฝึกกีฬายกน้ำหนัก. กรุงเทพฯ : สยามบรรณการพิมพ์, 2529.
- . เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. ภาควิชา
พลศึกษา คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528 .
- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539). กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2533.
- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544). กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2539
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- พิชัย ผิวคราม. แรงจูงใจที่มีต่อการเป็นนักกีฬาทิมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533. อัดสำเนา.
- โยธิน คันสนนยุทธ. เอกสารคำสอนจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์, 2530.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2528.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา วารสาร
จิตวิทยาการกีฬา. 1 (มกราคม-ธันวาคม 2534 : 47)
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. เอกสารคำสอนการสอนพลศึกษา. คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

สมรรถชัย น้อยศิริ. ตะกร้อ. คณะพลศึกษา :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
 อัดสำเนา.

สมชาย ยี่มน้อย. ประวัติและการพัฒนาของการกีฬาตะกร้อในประเทศไทย. ปรินญาณิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา .

สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

สุรีย์ พันธุ์รักษ์. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ
 : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.

สามารถชาย จอมวิญญา. เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา
 ภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา :มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

—————. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด, 2529.

อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด, 2534.

อบรม สนิทपाल. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป.

3 Bird, A.M., and Crip. M.K. Psychology and Sport Behavior. Missouri : The C.V. Mosby
 College, 1986.

Early. Jeffrey Dean. "Interpersonal Orientation and Motivational Differences between
 Team and Individual Sport Participants," Dissertation Abstracts. MA : Stephen
 F .Austin State University. 1987.

Frederick. Christina M. "An Investigation of The Relationships Among Participation
 Motives Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of
 Psychological Activity." Dissertation Abstracts. PHD : The University of
 Roaches. 1991.

Glueck. W.F. Personnel : A diagnostic approach, Third Edition. Texas : Business
 Publication. 1982

Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York : Har Court, Brace Worried
 Inc, 1962.

- Loy Hemderson Dobbin, "Educational and Occupational Aspirations and Exceptions of High School Senior Boys in Five Louisiana parishes" **Dissertation Abstracts International**. (September 1969) : 2793 and 2958.
- Maslow, Abraham H. **Motivation and personality**. 2nd ed New York Haper & Row, 1970.
- Mitchell, Stephen Andrew. "Perception of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Educational : Predictive Relationships With Achievement Goais and Perceived Ability (Motivation)", **Dissertation Abstracts International**. PHD. Syracuse University. 1992.
- Rawins, R.L., Jr, The Effect of goal-setting and effort attribution on intrinsic motivation and motoperformance. Ph.D. **Dissertation Abstracts International**.47 (May 1986) : 1650-A.
- Tjeerdsma, Bonnie L." Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation, Variable in Physical Education,") **Dissertation Abstracts International**. PHD. Syracuse University. 1994.
- Willis, Joe D. and other. "The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitive Motives." ERJC 1982 ED217021. 1982.
- White, Matha Lillinan. "A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes)." **Dissertation Abstracts International**. PHD. University of Georgia. 1990.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. น้ำหนัก.....กิโลกรัม ส่วนสูง.....เซนติเมตร
2. ส่วนสูง.....เซนติเมตร
3. อายุ.....ปี

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อ

โปรดอ่านข้อความตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่ามีแรงจูงใจใดบ้างที่ท่านตัดสินใจเลือกเล่นเซปักตะกร้อ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลนั้นน้อยที่สุด

ด้านสุขภาพและอนามัย

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้มีร่างกายแข็งแรง.....					
2. ทำให้มีจิตใจ อารมณ์ที่ดี.....					
3. ทำให้ไม่เกิดโรคภัยไข้เจ็บ.....					
4. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มี ความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ.....					
5. รับประทานอาหารได้มากขึ้น.....					
6. อยากมีรูปร่างที่สมส่วนสวยงาม.....					

ด้านรายได้และผลประโยชน์

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....					
2. ต้องการได้รับเงินและสิ่งของเป็น รางวัลตอบแทน.....					
3. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว					
4. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมกับการ ไปแข่งขัน.....					
5. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวาง ขึ้น.....					
6. มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จาก สังคม.....					

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รักและสนใจเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ.....					
2. ชอบดูการแข่งขันเซปักตะกร้อ.....					
3. มีความถนัดในการเล่นเซปักตะกร้อ ตั้งแต่เด็ก.....					
4. เล่นกีฬาเซปักตะกร้อได้ดีกว่ากีฬา ชนิดอื่น.....					
5. ฝึกซ้อมเซปักตะกร้อเป็นประจำ สัปดาห์ละ 4 - 5 ครั้ง.....					
6. ต้องการเก่งเหมือนนักกีฬา เซปักตะกร้อที่ประสบผลสำเร็จ.....					

ด้านเกียติยศชื่อเสียง

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น...					
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง.....					
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ.....					
4. ต้องการเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติ					
5. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย.....					
6. ต้องการได้รับค่าตอบแทนชมเชย.....					

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

เล่นกีฬาเซปักตะกร้อเพราะ...	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม ด้านการทำงาน.....					
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนในระดับ ที่สูงขึ้น.....					
3. ต้องการมีโอกาทำงาน.....					
4. ต้องการให้มีสถานภาพด้านการเงิน ดีขึ้น.....					
5. ต้องการมีโอกาได้ทำงานใน ตำแหน่งที่มีรายได้ดี.....					
6. ต้องการมีความมั่นคงทางครอบครัว					

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำชัย เลวัลย์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นายกมล ตันกิมหงษ์ สำนักการการกีฬา กรมพลศึกษาและผู้ฝึกสอน
เซปักตะกร้อทีมชาติไทย

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	ว่าที่ร้อยตรีประเชิญ รอดบ้านเกาะ
วัน เดือน ปี เกิด	เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2506
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	76/28 หมู่ 9 ซอยพระราชราษฎร์ 3 ตำบล ตลาดขวัญ อำเภอ เมือง จังหวัด นนทบุรี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต 2/655 ตำบล คลอง 4 อำเภอ คลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 5
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2518	ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสมศรีรัตนศึกษา
พ.ศ.2521	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทวิธาภิเศก
พ.ศ.2524	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทวิธาภิเศก
พ.ศ.2526	ปกศ.สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
พ.ศ.2528	กศ.บ (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ.2542	กศ.ม (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง

บทคัดย่อ

ของ

ว่าที่ร้อยตรี ประเชิญ รอดบ้านเกาะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2543

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของ นักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และ รายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มา โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

MOTIVATION IN FLUENCING THE SEPAKTAKRAW SELECTION
OF FEMALE ATHLETES

AN ABSTRACT

BY

ALTING SUB.LT.PRACHOEN RODBANKOH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Physical Education

At Srinakharinwirot University

February 2000

The purpose of this study was to study the motivation influenced on playing Sepaktakraw of female athletes. The samples used in this study were 110, 50, 60 and 30 female athletes who participated in the Sepaktakraw competition organized by the Sepaktakraw Association of Thailand under the Royal Patronage, the Sports Authority of Thailand, the Physical Education Department, and other competitions in Bangkok and neighboring areas, respectively. All of the 250 athletes were obtained by simple random sampling, questionnaire responding.

It was found that the motivation in playing Sepaktakraw of the female Sepaktakraw athletes were as follows :

According to the opinion of the female Sepaktakraw athletes about health and hygiene, the percentage of 65.2 was in "most" level and the percentage of 24.8 was in "much" level.

According to the opinion of the female Sepaktakraw athletes about income and benefit, the percentage of 24.8 was in "most" level and the percentage of 41.2 was in "much" level.

According to the opinion of the female Sepaktakraw athletes about love, aptitude and interest, the percentage of 30.4 was in "most" level and the percentage of 32.8 was in "much" level.

According to the opinion of the female Sepaktakraw athletes about honor and fame, the percentage of 31.6 was in "most" level and the percentage of 36.4 was in "much" level.

According to the opinion of the female Sepaktakraw athletes about future prospects, the percentage of 32.8 was in "most" level and the percentage of 48.2 was in "much" level.